

Název zprávy

Partner v rozhovoru

Krátký úvod

Klient pracuje na středně velkém gymnáziu ve velkém městě jako koordinátor tvorby ŠVP, vedoucí učitel a grantový projektant. Je tedy v situaci, kdy svým kolegům ve sboru zadává úkoly a práci a přitom není ve vedoucí pozici. Proto je pro něj velmi důležitý způsob komunikace s kolegy, aby mohl dobře fungovat v rolích, které ve škole má, a zároveň aby mohl zůstat s kolegy v přátelském vztahu. S koučováním se klient seznámil při svém pracovním pobytu ve Velké Británii, využít této služby se ovšem rozhodl až po nabídce ze strany ředitele školy. Pro přihlášení využil portál www.rvp.cz. Sliboval si od toho, že jej to posune dál nejen v profesní, ale i v osobnostní rovině. Chtěl zapracovat na způsobu vedení práce s lidmi, které řídí, kterým dává úkoly, jež mají plnit.

Cíle

Klient si stanovil tyto cíle:

- **Dokážu řídit svoje kolegy, aby plnili mnou zadanou práci.** Díky stanovení prvního cíle dokázal klient zlepšit komunikaci s kolegy. To se projevilo v efektivnějším zpracování jím zadaných úkolů. Naučil se intenzivněji vnímat potřeby druhé strany. Jak toho dosáhl, je popsáno podrobněji v části Dosahování cílů. Dnes se nespokojí jen se zadáním. Více se zajímá o to, jak by měly být úkoly zpracovány, co k tomu kolegové potřebují. Naučil se více zapojit empatii.
- **Dokážu efektivněji organizovat svůj pracovní čas.** Na konci koučovacího období je posun ve splnění cíle znatelný. Klient si vše časově lépe rozloží, našel slabinu-odkládání věcí na později - ve svém dřívějším postupu a dnes se snaží vyřizovat záležitosti v blízkém čase...
- **Dokážu se přenést přes lhaní a podvody některých žáků.** Práce na třetím cíli změnila nejen klientův postoj k žákům, změnil se i přístup žáků ke klientovi. Díky využití jiného přístupu (vstřícnosti a respektu) se zlepšila vzájemná komunikace.

Dosahování cílů

Celá práce s koučem začala definováním cílů – na čem chce klient pracovat a čemu bude v následujících pěti měsících věnovat největší pozornost. Pak přišla na řadu diskuze a rozhovory o jednotlivých bodech – co získá, když se mu podaří splnit cíle, a co naopak rád odloží. Klient mluvil s koučem o konkrétních příkladech z práce. Nacházel řešení dané situace, které jej posouvalo dál. Řešil například, jak komunikovat se starší kolegyní, které má šéfovat – jak nepoužít direktivní přístup a přitom dosáhnout zpracování úkolů, např. vyhledat

informace k projektům. Jak si udržet úctu a respekt ke služebně staršímu kolegovi a přitom po něm chtít práci. Pokročil díky tomu, že si uvědomil, jak důležité je vyslechnout si názory a postoje kolegů. Uvědomil si, že spolu potřebují mluvit o jednotlivostech, také o tom, jak se kolegové ve zdánlivě lehkých úkolech cítí, v čem potřebují podpořit. Objevené poznatky klient hned po sezeních s koučem začal používat a zjistil, jak snadno to najednou všechno jde. Dnes má méně práce.

Při procesu koučování si vyřešil i problém s neustálým podváděním žáka ve své třídě. Zjemnil atmosféru ve třídě a žák sám nakonec přišel a omluvil se. Uznal a cítil, že to přehnal. Pozměnil svůj způsob vedení třídy: dřív se pevně držel stanovených pravidel, jejich plnění vyžadoval po studentech. Při práci s koučem si uvědomil, jak odlišní jsme všichni, jak odlišní jsou i studenti, kteří při jednání potřebují individuální přístup. Začal víc vnímat studenty s větší empatií a potřebou přistupovat k řešení jejich starostí jednotlivě, individuálně. Jeho změněný postoj způsobil větší vzájemné pochopení a odrazil se na změně klimatu ve třídě. Jako on v roli třídního učitele více respektuje své studenty s jejich potřebami, studenti respektují více jeho jako třídního učitele i s tím, že mají navzájem dodržovat nastavená pravidla.

Ve zvládání svého pracovního času začínal s malým krůčkem: jak efektivněji rozdělit svou práci do speciálních částí na stole, aby se tam neobjevovala jedna velká hromada. Jak se nenechat zahltit úkoly. Nastavil si nový systém v přístupu ke zvládání práce a k organizování hromádek na stole a ten si dokázat udržet. Dnes klient ví, že zvýšená zátěž v práci by mohla způsobit, že se vrátí k dřívějšímu nefunkčnímu modelu. Zároveň ví, že je jen na něm, jak to dál bude. Ví, že když povolí, práce jej znovu zahltí a bude ji obtížně zvládat. Nově nastavený systém si tudíž rád udrží. Přináší mu to víc času pro sebe a pro rodinu a cítí se spokojenější.

Hodnocení

Koučování mi dalo hodně: určitě chuť na sobě dál pracovat. Posun v komunikaci s kolegy je nedocenitelný. Dokázal jsem se v sezeních zastavit a vypnout od starostí. Hodinu jsem pracoval s nejvyšší pozorností na téma, které jsem si do koučování přinesl. Udělat jsem si čas na sebe, což je nedocenitelné. Koučování mi vzalo ostych v komunikaci se staršími kolegy a také neustálý stres z nestíhání. Zbavil jsem se lpění na přílišném dodržování pravidel a získal pro sebe i své žáky uvolnění. Dokázal jsem se zastavit u problému, mluvit o něm a naučil jsem se hledat varianty, různé způsoby, cesty k jeho řešení. Je to vlastně umění, zastavit se. Získal jsem respekt žáků a kolegů. Měl jsem jej sice i předtím, dnes je ale jiný: kolegové a žáci vidí, že se o ně zajímám. Je to respekt s lidským rozměrem. Dřív jsem to takto nesledoval, nevnímal. Dnes víc vnímám a chápu. Rozšířil jsem svoji schopnost empatie.

Uvědomění, doporučení

Koučování doporučuji ve chvíli, kdy má kdokoliv nějaké profesní problémy, chce se v práci posunout dál a nemá si o tom s kým promluvit. Spolupráce s koučem je ideální, protože je vše anonymní. V kontaktu je práce s koučem hodně osobní – kouč vnímá problematiku, o které s ním chcete mluvit. V průběhu celého koučování jsem se cítil naprosto bezpečně.

Červen 2010

Mgr. Marta Břehovská